

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

STEČAJNI UPRAVITELJ
Loris Rak, dipl.iur.

28-06-2019

Objavljeno na e-oglasnoj ploči

1 P-310/2018-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sucu toga suda Damiru Rabar, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice REPUBLIKE HRVATSKE, OIB:52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Puli-Pola, protiv tuženika DUŠANA RAKOVCA iz Poreča, Ive Andrića 30, OIB: 84233258136, zastupan po punomoćnici Zvezdani Zdjelar Lalović, odvjetnici iz Pule i punomoćniku Vladimiru Bernešu, odvjetniku iz Poreča, radi pobijanja pravnih radnji i izdavanja brisovnog očitovanja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 20. svibnja 2019. u prisutnosti zamjenika ŽDO i punomoćnika tuženika, na objavi 28. lipnja 2019

presudio je

- I. Tužba u ovoj pravnoj stvari se odbacuje.
- II. Nalaže se tužiteljici da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 25.000,00 kuna, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

U tužbi od 29. studenog 2018. tužiteljica prije svega ističe da se u konkretnom slučaju radi o izuzetku od primijene odredbe čl. 186. a st. 1. u vezi sa st. 8. Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13; dalje: ZPP), po kojoj je propisana obveza Republike Hrvatske da se, kad namjerava tužiti neku osobu s prebivalištem ili boravištem u Republici Hrvatskoj, prije podnošenja tužbe obrati sa zahtjevom za mimo rješenje spora, osim u slučajevima u kojima je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe.

Kako je odredbom čl. 212. st. 4. Stečajnog zakona (NN broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) određen rok za podnošenje tužbe, to se u konkretnom slučaju, ne primjenjuje odredba čl. 186. a st. 8. ZPP-a.

Za suđenje u ovoj pravnoj stvari da je nadležan naslovni sud temeljem odredbe čl. 34. b ZPP-a, a s obzirom da je spor nastao povodom stečajnog postupka. Ovo stoga što je rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu, broj 2 St-541/2017-22 od 20. listopada 2017. godine, određen nastavak postupka radi naknadne diobe u stečajnom postupku nad stečajnom masom iza IMF d.o.o., u stečaju, te su pozvani vjerovnici da prijave svoje tražbine.

Aktivna legitimacija Republike Hrvatske za podnošenje ove tužbe da proizlazi odredbe čl. 212. st. 4. SZ-a, jer je Republika Hrvatska stečajni vjerovnik stečajnog dužnika stečajna masa iza IMF d.o.o. u stečaju, Poreč, Partizanska 4/1. Sukladno navedenoj odredbi, Republika Hrvatska podnosi tužbu za svoj račun i na svoj rizik troškova.

Da je Republika Hrvatska stečajni vjerovnik stečajnog dužnika stečajna masa iza IMF d.o.o., u stečaju, Poreč, Partizanska 4/1 proizlazi iz prijave tražbine koju je Republika Hrvatska podnijela stečajnom upravitelju. Tražbina je prijavljena u iznosu od 6.108.814,45 kuna, a u prijavi tražbine je dana i obavijest o postojanju razlučnog prava na dužnikovoj nekretnini označenoj kao k.č. br. 390 k.o. Poreč - etažna knjiga, poduložak 19, etaža 0/0 poslovni prostor u prizemlju zgrade, u planu zgrade označeno kao posebni dio "A", u 285/1000 dijela.

Tražbina Republike Hrvatske da je priznata i utvrđena u sveukupno prijavljenom iznosu.

Tuženik da je pasivno legitimiran u ovoj parnici temeljem odredbe čl. 212. st. 2. SZ-a, jer da je prema njemu pobojna radnja poduzeta, tj. Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 19. veljače 2015. godine je sklopljen u njegovu korist, a na štetu stečajnih vjerovnika.

Iz povijesnog izvotka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Pazinu za subjekt upisa IMF d.o.o. Poreč, OIB: 77978037361, proizlazi da je Dušan Rakovac iz Poreča, Ive Andrića 30, OIB: 84233258136, kao vjerovnik i založnik vjerovnik u Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 19. veljače 2015. godine, jedini član i osnivač društva IMF d.o.o. Poreč, OIB: 77978037361, dužnika i založnog dužnika u Sporazumu.

Činjenicu da je Dušan Rakovac iz Poreča, Ive Andrića 30, OIB: 84233258136 jedini član društva IMF d.o.o. Poreč, OIB: 77978037361 utvrdio je i naslovni sud u rješenju broj 2 St-541/2017-64 od 10. rujna 2018. godine, a što je potvrdio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci broj 76 PŽ-5668/2018-2 od 2. listopada 2018. godine.

Rok za podnošenje tužbe propisan je odredbom čl. 212. st. 4. SZ-a, a u konkretnom predmetu isti da je 3 mjeseca od objave podneska stečajnog upravitelja od 29. kolovoza 2018. godine na mrežnim stranicama e oglasna ploča Trgovačkog suda u Pazinu.

Budući da je navedeni podnesak objavljen 31. kolovoza 2018. godine, krajnji rok za podnošenje ove tužbe da je 30. studenog 2018. godine.

Stečajni upravitelj Loris Rak se u podnesku od 29. kolovoza 2018. godine, a povodom odluke skupštine vjerovnika od 14. ožujka 2018. godine kojom je naloženo stečajnom upravitelju da se očituje u svezi postojanja okolnosti za pobijanje pravne radnje temeljem koje je Dušan Rakovac stekao razlučno pravo na nekretnini stečajnog dužnika (Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 19. veljače 2015. godine), očitovao da je sporazum pobojna pravna radnja iz čl. 204. SZ, jer da su ispunjene opće i posebne pretpostavke za pobijanje, no da je za stečajnog upravitelja protekao rok za podnošenje tužbe radi pobijanja iz čl. 212. st. 3. SZ.

Odredbom čl. 212. st. 4. SZ-a da je propisano da svaki stečajni vjerovnik ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji za svoj račun i na svoj rizik troškova ako je prethodno zatraženo očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj očitovao da

neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od 3 mjeseca od objave očitovanja stečajnog upravitelja da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji na mrežnoj stranici e oglasna ploča sudova.

Opreza radi, tužiteljica skreće pažnju i pojašnjava da je skupština vjerovnika na ispitnom ročištu održanom 14. ožujka 2018. naložila ranijem stečajnom upravitelju Darku Zorc iz Rijeke da se očituje u svezi postojanja okolnosti za pobijanje pravne radnje temeljem koje je Dušan Rakovac stekao razlučno pravo na nekretnini stečajnog dužnika.

Stečajni upravitelj Darko Zorc iz Rijeke je u izvješću (točka II.) od 11. travnja 2018. naveo da nema interesa, a niti novčanih sredstava za pokretanje parničnog postupka radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji.

Na skupštini vjerovnika koja je održana 16. svibnja 2018. godine stečajni vjerovnik Republika Hrvatska nije prihvatila izvješće stečajnog upravitelja od 11. travnja 2018. godine, jer stečajni upravitelj takvim očitovanjem nije postupio po nalogu skupštine vjerovnika. Stečajni upravitelj da u izvješću nije ni pokušao obrazložiti svoje navode o nepostojanju (njegova) interesa za pokretanje postupaka. Zadatak stečajnog upravitelja nije bio da cijeni da li postoji ili ne postoji njegov interes za pokretanje postupaka, već je zadatak stečajnog upravitelja bio da nakon provjere isprava utvrdi da li postoje uvjeti za pobijanje sporazuma o osiguranju novčane tražbine temeljem kojeg je upisano založno pravo na nekretnini stečajnog dužnika u korist Dušana Rakovca, u smislu odredbe čl. 202. i čl. 204. Stečajnog zakona.

S obzirom da stečajni upravitelj ni na samoj skupštini vjerovnika od 16. svibnja 2018. godine nije postupio sukladno odluci skupštine vjerovnika od 14. ožujka 2018. godine, a niti je pokušao obrazložiti točku II. izvješća od 11. travnja 2018. godine, stečajni upravitelj Darko Zorc je odlukom skupštine vjerovnika razriješen dužnosti stečajnog upravitelja, te je za novog stečajnog upravitelja imenovan Loris Rak iz Rijeke.

Dakle, s obzirom da izvješće ranijeg stečajnog upravitelja, u kojem (ne)daje očitovanje glede postojanja okolnosti za pobijanje pravne radnje temeljem koje je Dušan Rakovac stekao razlučno pravo na nekretnini stečajnog dužnika, nije prihvaćeno, jer je bilo nepotpuno i neobrazloženo, isto da nije i da ne može biti relevantno prilikom računana rokova iz odredbe čl. 212. st.4. SZ-a.

Pravna radnja koja se pobija je Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 19. veljače 2015. godine koji su sklopili (tuženik) Dušan Rakovac iz Poreča, Ive Andrića 30, OIB: 84233258136 i IMF d.o.o., Poreč, Partizanska 4/1 (Ive Andrića 30, Poreč), OIB: 77978037361, potvrđen kod javnog bilježnika Marije Hrvatinić, Poreč, 8. marta 1, pod brojem OV-812/15 dana 19. veljače 2015. godine. Navedeni je sporazum sklopljen radi osiguranja novčane tražbine Dušana Rakovca u iznosu od 1.641.312,06 kuna kao i troškova iz sporazuma. Tim je sporazumom Dušan Rakovac stekao razlučno pravo na nekretnini trgovačkog društva dužnika IMF d.o.o., Poreč (sada stečajna masa iza IMF d.o.o., u stečaju, Poreč) označenoj kao k.č. br. 390 k.o. Poreč - etažna knjiga, poduložak 19, etaža 0/0 poslovni prostor u prizemlju zgrade, u planu zgrade označeno kao posebni dio "A", u 285/1000 dijela.

Iz čl. 1. sporazuma proizlazi da ugovorne strane suglasno utvrđuju da postoji novčana tražbina Dušana Rakovca prema trgovačkom društvu IMF d.o.o., Poreč u iznosu od 1.641.312,06 kuna od čega se iznos od 1.073.473,66 kuna odnosi na glavnica, a iznos od

567.838,40 kuna se odnosi na kamatu, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos glavnice od 20. veljače 2015. godine, pa do isplate, sve temeljem pozajmica koje je Dušana Rakovca dao trgovačkom društvu IMF d.o.o., Poreč. Iz samog sporazuma da nije razvidno o kojim se to točno pozajmicama radi, no stranke sporazuma utvrđuju da je iznos glavnice i kamata nesporan, te da isti proizlazi iz konto kartice dužnika od 9. veljače 2015. godine kao i obračuna kamata od 19. veljače 2015. godine.

Tuženik Dušan Rakovac i trgovačkog društva IMF d.o.o., Poreč su u razdoblju od 2009. godine do 2013. godine sklopili više ugovora o kratkoročnim i dugoročnim pozajmicama. U svim ugovorima o pozajmicama je ugovoreno da je kamata 0% godišnje, dok se u sporazumu utvrđuje da postoji i novčana tražbina po osnovi kamata koja na iznos glavnice teče od 20. veljače 2015. godine. Nadalje, s obzirom da je u ugovorima o dugoročnim pozajmicama kao rok vraćanja ugovoreno 10 godina, valja zaključiti da niti jedna od navedenih pozajmica nije dospjela u vrijeme sklapanja sporazuma. Iz navedenog da valja zaključiti da su u sporazumu ugovorene kamate bez valjanog pravnog osnova (iznos od 567.838,40 kuna kao i daljnje kamate koje na iznos glavnice teku od 20. veljače 2015. godine), a sve s ciljem da se iz društva na nezakonit način izvuče nepripadajući novčani iznos.

Smatra da su za podnošenje ove tužbe ispunjene sve opće pretpostavke iz odredbe čl. 198. SZ-a i posebna pretpostavka iz odredbe čl. 204. SZ-a.

Odredbom članka 198. SZ-a je propisao da su pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojim se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama SZ-a.

Odredbom članka 204. SZ-a je propisano da je pobojna pravna radnja kojom se za tražbinu člana društva za vraćanje zajma kojim se nadomješta kapital ili za neku njemu odgovarajuću tražbinu: 1. daje osiguranje, i to ako je radnja poduzeta u posljednjih pet godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga; 2. jamči namirenje, ako je radnja poduzeta u posljednjoj godini prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga.

Osnovne odredbe o zajmu kojim se nadomještava kapital uređene su odredbama Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD).

Odredbom čl. 408. ZTD-a je propisano da član društva s ograničenom odgovornošću koji društvu u vrijeme kada je ono u krizi, umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kako bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam, može biti samo vjerovnik nižeg isplatnog reda. Pravna radnja člana društva bila bi pobojna ako bi se radilo o članu društva koji vodi poslove društva i čiji je poslovni udjel u društvu veći od desetine temeljnog kapitala. Radnja kojom se daje osiguranje može se pobijati uz ispunjenje dviju posebnih pretpostavki, a to su da se mora raditi o radnji kojom se daje osiguranje za tražbinu člana društva za vraćanje zajma i time bi se radilo o davanju sigurnosti članu društva kao vjerovniku i da ta radnja mora biti poduzeta u posljednjih pet godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja ili nakon toga.

Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od

19. veljače 2015. godine koji su sklopili (tuženik) Dušan Rakovac iz Poreča, Ive Andrića 30, OIB: 84233258136 i IMF d.o.o., Poreč, Partizanska 4/1 (Ive Andrića 30, Poreč), OIB: 77978037361, potvrđen kod javnog bilježnika Marije Hrvatinić, Poreč, 8. marta 1, pod brojem OV-812/15 dana 19. veljače 2015. godine da je pobojna pravna radnja jer su ispunjene opće i posebne pretpostavke pobijanja.

Postojanje općih pretpostavki poboynosti da proizlazi iz okolnosti da je nad dužnikom IMF d.o.o. Poreč otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu, posl. broj 3 St-306/2016-5 od 5. svibnja 2016. godine; da je Sporazum kao pobojna pravna radnja sklopljen prije otvaranja stečajnog postupka; da se njome remeti ravnomjerno namirenje stečajnih vjerovnika budući da je imovina koja je ušla u stečajnu masu manja od obveza prema stečajnim vjerovnicima, a Sporazum omogućava odvojeno namirenje pojedinom vjerovniku - Dušanu Rakovcu iz Poreča, Ive Andrića 30, OIB: 84233258136; te da bi krajnji rezultat pobijanja bio brisanje založnog prava, te prestanak prava na odvojeno namirenje, uslijed čega bi se iz iznosa postignutom prodajom nekretnine na kojoj je zasnovano razlučno pravo najprije namirivala Republika Hrvatska kao tada prvi razlučni vjerovnik.

Postojanje posebne pretpostavke poboynosti da proizlazi iz okolnosti da učinak Sporazuma kako pravne radnje davanje osiguranja članu društva za vraćanje zajma kojim se nadomješta kapital, što proizlazi iz samog sadržaja članka 1. i 2. Sporazuma, te iskaza Dušana Rakovca koji je isti dao na zapisnik kod naslovnog suda broj 2 St-541/2017-37 od 14. ožujka 2018. godine, a ta je radnja poduzeta u posljednjih pet godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra da je tužbu potrebno odbaciti kao nepravovremenu. Ovo stoga što ako stečajni upravitelj ne podnese tužbu za pobijanje pravne radnje radnji u roku od 1,5 godinu od otvaranja stečajnog postupka, vjerovnici mogu podnijeti tužbu u roku od tri mjeseca od isteka roka od 1,5 godinu.

U predmetnom slučaju da je stečajni postupak pokrenut 5. svibnja 2016. i to rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. 3 St-306/2016-5, a što znači da je rok od 1,5 godinu istekao 5. studenog 2017., a stečajni vjerovnici, pa tako i tužitelj, imali su pravo podnijeti tužbu zaključno s 5. veljače 2018. godine, a što nisu učinili.

Nadalje, svaki stečajni vjerovnik da ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji ako je prethodno zatražio očitovanje od stečajnog upravitelja hoće li podnijeti tužbu pa prema toč. 3. 1. je propisano da ako se stečajni upravitelj očitovao da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji - onda vjerovnik može podnijeti tužbu u roku od tri mjeseca od objave očitovanja stečajnog upravitelja da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča.

U konkretnom slučaju stečajni upravitelj Darko Zorc je u svome očitovanju o okolnostima za pobijanje pravne radnje temeljem koje je Dušan Rakovac stekao razlučno pravo na nekretnini dužnika dana 11. travnja 2018. izjavio da neće pokretati postupak uz obrazloženje da nema interesa, ali ni novčanih sredstava za pokretanje takvom parničnog postupka, a ujedno je izjavio da ukoliko punomoćnik Republike Hrvatske smatra da bi se takva radnja trebala poduzeti je ovlašten za poduzimanje takvih radnji s time da se on kao stečajni upravitelj tome neće protiviti.

Republika Hrvatska u daljnjem roku od tri mjeseca od tog očitovanja, koje je objavljeno

na e-oglasnoj ploči 12. travnja 2018., a što znači da je stečajnom vjerovniku protekao rok od tri mjeseca 12.7.2018. budući da je tužbu podnio 29. studenog 2018.

Tužitelj tužbu podnosi tek 29. studenog 2019. pozivajući se na rok od tri mjeseca od izvješća novog stečajnog upravitelja koji je postavljen na zahtjev Republike Hrvatske kao stečajnog vjerovnika, a na koji način da je očito tužitelj pokušao sanirati propuštanje roka za podnošenje tužbe. Bio stečajni vjerovnik zadovoljan ili nezadovoljan radom stečajnog upravitelja bio je dužan podnijeti tužbu u rokovima, a sve imajući u vidu da se stečajni upravitelj očitovao. Međutim, Republika Hrvatska kao stečajni vjerovnik ne podnosi tužbu već smjenjuje stečajnog upravitelja.

Navod iz tužbe da tužitelj smatra da „s obzirom na ranije izvješće ranijeg stečajnog upravitelja u kojem (ne)daje očitovanje glede postojanja okolnosti za pobijanje pravne radnje temeljem koje je Dugan Rakovac stekao razlučno pravo na nekretnini stečajnog dužnika, nije prihvaćeno, jer je bilo nepotpuno i neobrazloženo, isto nije i ne može biti relevantno prilikom računanja rokova iz odredbe čl. 212. st. 4. SZ-a" ne može se smatrati kao odlučujući razlog za nepridržavanje jasno određenog prekluzivnog roka i nepodnošenje tužbe. Prihvaćanje ovakvog stava tužitelja značilo bi da stečajni vjerovnici s najvećim pravom glasa mogu svoje propuste sanirati smjenama stečajnih upravitelja pa bi na taj način imali nove rokove za potencijalne tužbe.

Slijedom svega navedenog tuženik smatra da je tužbu valjalo odbaciti kao nepravovremenu jer je podnesena nakon proteka prekluzivnog roka.

Ističe i da nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje. Naime, u konkretnom slučaju pozajmica, a radi povrata koje je i upisano založno pravo, da nije imala svrhu onemogućavanja namirenja stečajnih vjerovnika, već osiguranje za povrat vlastitih sredstava.

Pozajmice, bilo pismene bilo usmene, davao je član društva u situacijama sezonske potrebe da ne bi došlo do kašnjenja s plaćanjem obveza, a ne zbog toga što te obveze ne bi uopće bile plaćene da nije bilo pozajmice, a u kojoj bi se situaciji govorilo o krizi društva kojem je potrebno povećati kapital.

Postavlja pitanje pravičnosti u nizu mnogih trgovačkih društava koja jednom dođu u stečaj jer na navedeni način članovi društva ne bi smjeli nikada davati pozajmice jer ih nikada ne bi mogli vratiti čak ni kada su upisali osiguranje, a ukoliko dođe do stečaja.

Kraj činjenice da je navedenom radnjom osiguran povrat danih novčanih sredstava ne može se smatrati da je ta radnja usmjerena na oštećenje ostalih vjerovnika.

Konačno, uplatom pozajmica se nije radilo o nadomještanju kapitala. Da bi postojala potreba za nadomještanjem kapitala društvo bi trebalo biti u krizi. IMF d.o.o. nikad nije bilo u krizi, u prvu krizu je upalo kada ih Republika Hrvatska blokirala, a to je bilo znatno kasnije od davanja pozajmica.

Također nije jasno temeljem čega tužitelj zaključuje da se iz čl. 1. i 2. sporazuma i iskaza razlučnog vjerovnika može zaključiti da je pozajmicama nadomještan kapital.

Društvo da nije bilo u krizi i normalno je funkcioniralo. Pozajmica je bilo više kroz godine i mnoge su vraćene, a za one koje nisu vraćene zasnovano je osiguranje.

Tuženik kao član društva je upravo radi lojalnosti društvu i davao pozajmice, a moglo je društvo podignuti kredit kod banke i upisati založno pravo iz istog razloga.

Da je tuženik upisom založnog prava imao bilo kakvu nezakonu „misao“ zasigurno da bi prenio i vlasništvo prostora na neku drugu osobu ili trgovačko društvo kroz cijelo vrijeme njegova poslovanja, ali nije, već je cijelo vrijeme mislio o interesu trgovačkog društva s time da je pritom zaštitio i svoje interese.

Konačno, same dugoročne pozajmice da nisu od odlučne važnosti za cjelokupno dugovanje trgovačkog društva IMF - a prema tuženiku budući da je niz ugovora o pozajmicama sklopljen, što usmenih, a što pismenih, a sve su evidentirane kroz poslovne knjige društva.

Stoga samim navođenjem čl. 1. a 2. Sporazuma i iskaza razlučnog vjerovnika da nije dokazano ispunjenje pretpostavke jer se sve pretpostavke (oštećenje vjerovnika, odnosno i pogodovanje vjerovnika) za pobijanje pravne radnje.

Proveden je dokazni postupak u kojem je izvršen uvid u preslik rješenja na listu 8-9 spisa, prijave tražbine na listu 10-12 spisa, zk izvadak na listu 13-16 spisa, rješenja na listu 17-18 spisa, sporazume na listu 19-21 spisa, izvadak iz sudskog registra na listu 22-26 spisa, rješenja na listu 27-33 spisa, podnesaka i izvješća na listu 35-41 spisa, zapisnik na listu 42-46 spisa, te na listu 47-48 spisa, izvješće na listu 49-66 spisa, izvješće na listu 90-91 spisa, očitovanje na listu 92 spisa, te u podatak FINE na listu 93-108 spisa.

Tužba je podnesena nepravodobno, pa ju je stoga valjalo odbaciti kao nedopuštenu.

Među strankama nije sporno da je Republika Hrvatska stečajni vjerovnik stečajnog dužnika stečajna masa iza IMF d.o.o., u stečaju, Poreč, Partizanska 4/1, tražbina je prijavljena i priznata u iznosu od 6.108.814,45 kuna, a u prijavi tražbine je dana i obavijest o postojanju razlučnog prava na dužnikovoj nekretnini označenoj kao k.č. br. 390 k.o. Poreč - etažna knjiga, poduložak 19, etaža 0/0 poslovni prostor u prizemlju zgrade, u planu zgrade označeno kao posebni dio "A", u 285/1000 dijela.

Nije sporno ni da je tuženik Dušan Rakovac, kao vjerovnik i založnik vjerovnik u Sporazumu o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 19. veljače 2015. godine, jedini član i osnivač društva IMF d.o.o. Poreč, OIB: 77978037361, dužnika i založnog dužnika u Sporazumu. Pravna radnja koja se pobija je Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 19. veljače 2015. godine koji su sklopili (tuženik) Dušan Rakovac iz Poreča, Ive Andrića 30, OIB: 84233258136 i IMF d.o.o., Poreč, Partizanska 4/1 (Ive Andrića 30, Poreč), OIB: 77978037361, potvrđen kod javnog bilježnika Marije Hrvatin, Poreč, 8. marta 1, pod brojem OV-812/15 dana 19. veljače 2015. godine. Navedeni je sporazum sklopljen radi osiguranja novčane tražbine Dušana Rakovca u iznosu od 1.641.312,06 kuna kao i troškova iz sporazuma. Tim je sporazumom Dušan Rakovac stekao razlučno pravo na nekretnini trgovačkog društva dužnika IMF d.o.o., Poreč (sada stečajna masa iza IMF d.o.o., u stečaju, Poreč) označenoj kao k.č. br. 390 k.o. Poreč - etažna knjiga, poduložak 19, etaža 0/0 poslovni prostor u prizemlju zgrade, u planu zgrade označeno kao posebni dio "A", u 285/1000 dijela.

Sporno je prije svega da li je tužba u ovom postupku podnesene pravovremeno.

Odredbama čl. 212. st. 3. SZ-a propisano je da Stečajni upravitelj može podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnoga postupka. Odredbom članka Članak 212. st. 4. alineja 3 SZ-a, propisano je da svaki stečajni vjerovnik ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji za svoj račun i na svoj rizik troškova ako je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj očitovao da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave očitovanja stečajnog upravitelja da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

U konkretnom slučaju stečajni upravitelj Darko Zorc je u svome očitovanju o okolnostima za pobijanje pravne radnje temeljem koje je Dušan Rakovac stekao razlučno pravo na nekretnini dužnika dana 11. travnja 2018. (list 39-41 spisa) izjavio da neće pokretati postupak uz obrazloženje da nema interesa, ali ni novčanih sredstava za pokretanje takvom parničnog postupka, a ujedno je izjavio da ukoliko punomoćnik Republike Hrvatske smatra da bi se takva radnja trebala poduzeti je ovlašten za poduzimanje takvih radnji s time da se on kao stečajni upravitelj tome neće protiviti. Istovjetno očitovanje iznio je i na skupštini vjerovnika od 16. svibnja 2018. (list 47-48 spisa)

Očitovanje stečajnog upravitelja objavljeno je na e-oglasnoj ploči 12. travnja 2018., iz čega proizlazi da je rok od tri mjeseca za podnošenje tužbe istekao 12. srpnja 2018. Tužiteljica je tužbu podnijela 29. studenog 2018., dakle po proteku roka iz čl. 212. st. 4. alineja 3. SZ-a

Zaključak je ovog suda da je tužiteljica ka vjerovnik u stečajnom postupku nad stečajnom masom iza IMF d.o.o. u stečaju trebala podnijeti tužbu u roku od tri mjeseca od objave stečajnog upravitelja Darka Zorca, bez obzira na okolnost da li je smatrala da je očitovanje stečajnog upravitelja manjkavo. Odredba članka 212. st. 4. alineja 3. ne predviđa kao početak tijeka roka za podnošenje predmetne tužbe „prihvaćanje izvješća stečajnog upravitelja“, zbog čega trenutak prihvaćanja izvješća stečajnog upravitelja nema utjecaja na početak tijeka roka zastare.

Tužiteljica je tužbu podnijela tek 29. studenog 2019. pozivajući se na rok od tri mjeseca od izvješća novog stečajnog upravitelja Lorisa Raka. Međutim, promjenom (smjenom) stečajnog upravitelja u postupku nad stečajnom masom iza IMF d.o.o. u stečaju nisu prestali teći rokovi koji su započeli svoj tijek. Stoga ni trenutak prihvaćanja izvješća stečajnog upravitelja Lorisa Raka nije od utjecaja na početak tijeka roka predmetne zastare.

Slijedom svega navedenog valjalo je je tužbu odbaciti kao nepravovremenu budući da je podnesena nakon proteka prekluzivnog roka.

Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. čl. 155. i čl. 163. ZPP-a. Tuženik je u cijelosti uspio u sporu pa mu je priznat trošak sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, Narodne novine 148/09 i 142/12) i to u ukupnom iznosu od 25.000,00 kn, a koji se trošak odnosi na trošak sastava tužbe u iznosu od 5.000,00 kn, (Tbr. 7.t.1.), sastava podneska od 14. svibnja 2019. u iznosu od 5.000,00 , te za zastupanje na ročištima od 29. ožujka 2019. i 20. svibnja 2019. iznos od 5.000,00 kn za svako ročište (Tbr. 9. t. 1.), uvećano za pripadajući PDV (Tbr. 42 Tarife) u iznosu od 5.000,00 kn.

Tuženika su u postupku zastupala dva odvjetnika, međutim, to ne znači da pojedinačno svakom od njih pripada nagrada za zastupanje. Tuženiku pripada parnični trošak po pojedinoj

radnji opisanoj u odvjetničkoj tarifi bez obzira na broj odvjetnika koji ga zastupa, zbog čega je i odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

Slijedom svega navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Pazinu, 28. lipnja 2019.

Sudac
Damir Rabar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 8 (osam) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

DNA

- tužitelju po ŽDO Pula,
- tuženiku po pun.

